

Zgornja dva ukaza lahko nadomestimo z enim samim, tako imenovanim avtomatičnim ukazom

CPIR ,

- kar pomeni "primerjaj, povečaj in ponovi" (COMPARE, INCREASE AND REPEAT). Pred izvajanjem moramo
- v register A naložiti iskano vrednost,
  - v par HL naložiti začetni naslov dela pomnilnika, ki ga želimo preiskati ,
  - v par BC pa dolžino tega dela (število zlogov).

Ta ukaz omogoča procesorju, da avtomatično ponavlja primerjavo, dokler ne najde iskane vrednosti ali ne pride do konca preiskovane skupine. Če iskano vrednost najde, se ničelna zastavica dvigne, zastavica znaka spusti, medtem ko HL kaže en naslov za zlogom z iskano vrednostjo. Če iskane vrednosti ne najde, bo v registru BC vrednost 0, ničelna zastavica ter zastavici znaka in prepolnjenja pa bodo spuščene.

Avtomatični način iskanja je mnogo udobnejši, zato je tudi precej več v rabi. Poglejmo še primer, ki dobro pokaže razliko

Išči	CPI	CPIR
JR Z, Našel	LD A, B	
INC C	OR C	
DEC C	JR NZ, Našel	
JR NZ, Išči	Nič	Nič
-----	-----	-----
-----	Našel	-----
-----	-----	-----
Našel	-----	-----

Račun nam pokaže, da je program, ki uporablja avtomatični ukaz, za dva zloga krajši (kar ni tako pomembno) in *pri vsakega ciklu* kar za 17 7 stanj hitrejši - kar je bistvena razlika. Iz "počasnega" programa si velja zapomniti zaporedje ukazov INC in DEC za preizkus, ali je vrednost registra enaka 0. Ker oba ukaza učinkujeta na ničelno zastavico, bo ta po njuni uporabi dvignjena le, če je bila vrednost registra enaka 0. Dodatna prednost je, da s tem ne spreminjamo nobenega drugega registra. Če želimo del pomnilnika preiskati od konca proti začetku, imamo na voljo ukaz

CPD ,

ki ga preberemo "primerjaj in zmanjšaj" (COMPARE AND DECREASE). Zmanjšaj se seveda nanaša na HL, učinek na BC pa je enak kot pri prejšnjih dveh ukazih. Ustrezni avtomatični ukaz je

CPDR ,

"primerjaj, zmanjšaj in ponovi" (COMPARE, DECREASE AND REPEAT).

PRELAGANJE

Tudi v tej skupini so štirje ukazi:

LDI napolni in povečaj (LOAD AND INCREASE);
 LOD napolni in zmanjšaj (LOAD AND DECREASE);
 LDIR napolni, povečaj in ponovi (LOAD, INCREASE AND REPEAT) in
 LDDR napolni, zmanjšaj in ponovi (LOAD, DECREASE AND REPEAT).

Vzemimo za primer LDI. Ta ukaz

napolni (DE) z (HL),
 poveča DE in HL ter
 zmanjša BC.

(Mimogrede: ti ukazi so edini, ki napolnijo eno pomnilniško celico z vsebino druge, ne da bi jo bilo potrebno prej prenesti v register). Razumljivo je, da moramo pred izvajanjem vseh ukazov prelaganja dati parom DE, HL in BC ustrezne vrednosti. Avtomatični ukaz LDIR je najpogosteje rabljeni ukaz za skupinske operacije. Opravlja enako delo kakor LDI, le da ga avtomatično ponavlja, dokler BC ne doseže vrednosti nič. Ob koncu operacije DE in HL vsebujeta naslov prvega zloga za preloženo skupino, zastavica prepolnjenja pa je spuščena.

Somerna ukaza LDD in LDDR sta povsem enaka, le da zmanjšujeta DE in HL.

Razlika med ukazoma LDI in LDD (oz. LDIR in LDDR) je pomembna, kadar se skupina zlogov, iz katere informacije jemljemo, prekriva s tisto, v katero jih prenašamo. Recimo, da ukaza uporabljamo pri obdelavi besedila; iz stavka želimo odstraniti neko besedo:

Laž ima zelo kratke nožice.